

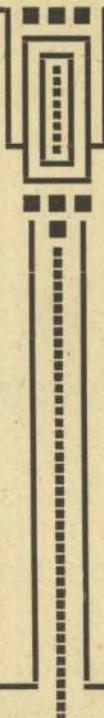
1911

STRI BOLT

PAA

KÆRLIGHEDSSTIEN

BADESTEDS - EROTIK

Denne lille Historie om den kønne Karen Kropige, der trods en krænket Tilbeders sure Sladder drejer den tykke Grosserer en Knap og erobrer sin elskede Poul, vil fornøje hele Publikum — indfattet som Skildringen er i Naturens herligste Ramme

A.W. Sandberg 1096

PERSONERNE:

Grosserer Bech:

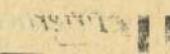
Hr. Oscar Stribolt

Poul, hans Søn:

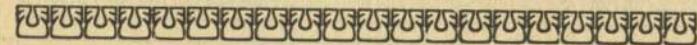
Hr. Arne Weel

Karen:

Frk. Alma Hinding

Beermann, Handelsrejsende
for Grosserer Bech:

Hr. Frederik Buch

I Afdelingernes Række fremhæves særlig flg. Oprin:

Den gamle Landevejskro.

Lille Karen.

Beermann som galant Pindsvin.

Buketten.

Grossererens Søn.

Frierbrevet.

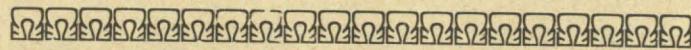
Den tykke bliver pudset.

Ro, ro, til Fiskeskær —

Plump!

Snuens Kvaler.

En Sladderhank.

En Faders Harme.

Afsted til Badestedet!

Karens Planer.

I Hovedstaden.

Et heldigt Møde.

Den venlige Dame.

Nu skal vi se Løjer!

Klæder skaber Folk.

Fra Kropige til Dame.

En ny Badegæst.

Karens Triumf.

Grossererens Forelskelse.

Sammensværgelsen.

Stævnemødet.

Vil De sætte Deres Navn under dette?

Han gaar i Tøjet.

Tableau!

Nordisk Films Co.

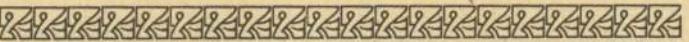
har i dette kvikke Lystspil mobiliseret et Par af sine **brede Kræfter** samt en sympatetisk **Elsker** og en sød og nydelig **Ingenue**.

Resultat: Succes!

Stribolt paa Kærlighedsstien

Grosserer *Bechs Søn Poul* har under et Landophold lært den lille Kropige *Karen* at kende og er blevet forelsket i hende. Uheldigvis kommer en af hans Faders Handelsrejsende, den lille, grimme *Beermann*, til den samme Kro. Han ser Karen og tænker paa at gøre sine Hoser grønne hos den Smaa, men han opdager snart, at han bliver distanceret af Chefens Søn.

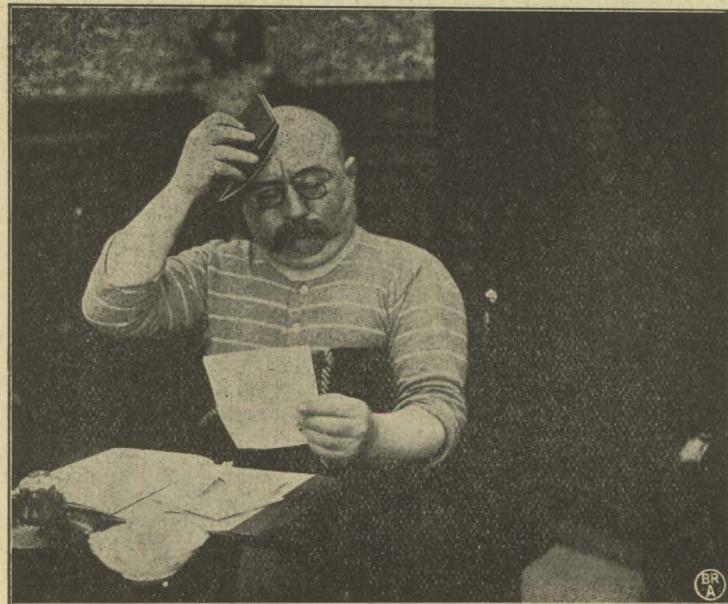

Ungdom

For at klare sig i Konkurrencen
sladrer han til Chefen, der øjeblikkelig
kalder Sønnen hjem.

Karen er fortvivlet. Hun forstaar, at
Faderen ser ned paa hende og aldrig
vil tillade en Forbindelse mellem hans

En nobel Herre

Søn og den lille Kropige. Hun har jo
kun simple Landsbymanerer. Men hun
vil være en fin Dame; hun vil „studere
til Hovedstadsdame“. Følgelig tager
hun for sine Sparepenge ind til den
store By.

„Saadan en Hvalp!“

Herinde er hun saa heldig at lære en Frk. *Hoppensach* at kende — en ligesaa velhavende som godhjertet Dame, der fatter Interesse for den lille Kropige og udstyrer hende med en Garderobe, der vilde være en Verdensdame værdig.

Forvandlet

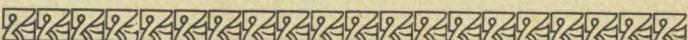
Derefter rejser hun med hende ned til Badestedet Neubrunnen, hvor hun ved, at Grosserer Bech og Poul har taget Ophold.

Grosserer Bech, der jo ikke kender Karen af Udseende, bliver straks hæftigt

I Bølgen blaa

forelsket i den elegante unge Pige, som Karen er blevet omskabt til. Han frier endog til hende. Men hun fingerer Interesse — en ganske uselvsk Interesse! — for hans Søn og forlanger som Betingelse for at ville børnhøre

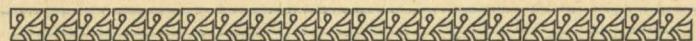

„Tak, Skæbne . . . !“

(BR)
(A)

Grosserer, at han skal give Poul Lov til at gifte sig med hvem han vil.

Den ulykkelige Grosserer Bech underskriver intetanende denne Forpligtelse. Men Karen og Poul triumferer, og der er tilsidst ikke andet for den

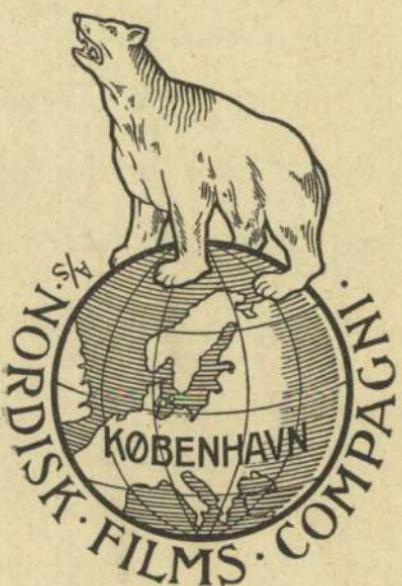

trivelige Grosserer at gøre end at sætte
gode Miner til slet Spil og mundtlig
bekræfte den Tilladelse, han allerede
har givet skriftlig.

Men saadan gaar det jo altid i
denne Verden: de *mere* kluge narrer
de *mindre* kluge!

Nordisk Film Co.
M. 121
Odeon

3503
✓

Optaget af
Nordisk Films Co.
Nº151

M

Stribolt paa kjærlighetsstien

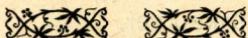
Badesteds- Erotik

Optat av Nordisk Films Compagni.

Nordisk filmskompani har etter i dette kvikke lystspil mobilisert et par av sine bredeste kræfter samt en sympatisk elsker og en sot og nydelig ingenue. — Resultat: Succes!

Denne lille historie om den vakre opvartningspike, som trods en krænket tilbeders bakvaskelse spiller den tykke grosserer et puds og erobrer sin elskede Poul, vil more alle — indfattet som skildringen er i naturens herligste ramme.

PERSONERNE:

Grosserer Bech Hr. Oscar Stribolt.
Poul, hans søn Hr. Arne Weel.
Karen Frk. Alma Hindring.
Beermann, handelsreisende for grosser Bech Hr. Frederik Buch.

I avdelingernes række fremhæves især følgende optrin:

Det gamle vertshus ved veien.
Lille Karen.
Beermann som opvartende kavaler.
Buketten.
Grossererens søn.
Frierbrevet.
Den tykke blir narret.
Ro, ro til fiskeskjær.
Plump!
Snuens kvaler.
En sladrehank.
En fars harme.
Avsted til badestedet.
Karens planer.
I hovedstaden.
Et heldig møte.
Den venlige dame.
Nu skal vi se løier.
Klær skaper folk.
Fra opvartningspike til dame.
En ny badegjest.
Karens triumf.
Grossererens forelskelse.
Sammensvergelsen.
Stevnemøtet.
Vil De sætte Deres navn under dette?
Hangaard i vandet.
Tableau!

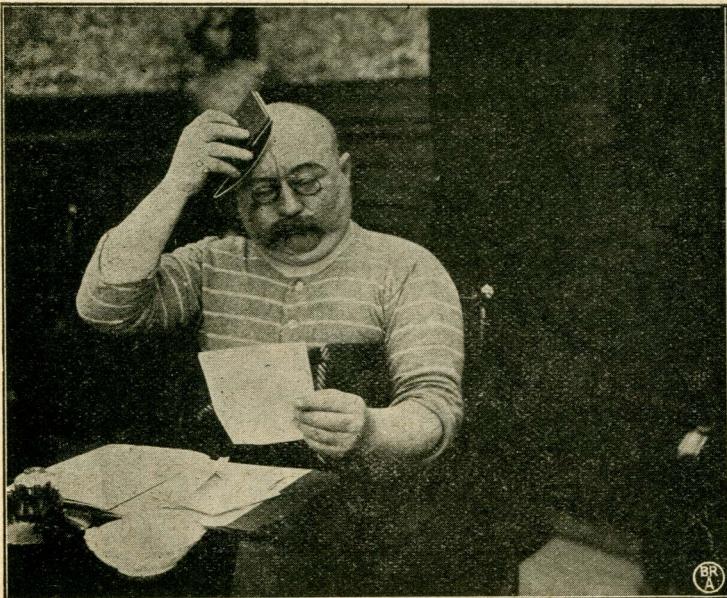

Ungdom.

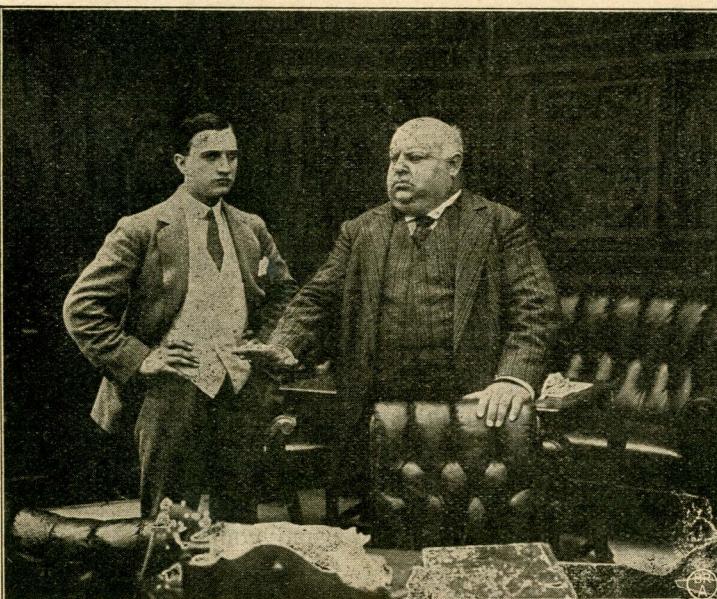
Grosserer Bechs søn Poul har under et landophold lært at kjende den lille vertshuspiken Karen og er blit forelsket i hende. Uheldigvis kommer en av hans fars handelsreisende, den lille, stygge Beermann, til det samme vertshus. Han ser Karen og tænker paa at gjøre kur til hende, men han opdager snart, at han blir distansert av chefens søn. For at klare sig i konkurransen sladrer han til chefen, som øieblikkelig beordrer sonnen hjem.

Karen er fortvilet. Hun forstaar, at faren ser ned paa hende og aldrig vil tillate en forbindelse mellem hans søn og den lille vertshuspiken. Hun har jo bare simple landsbymanerer. Følgelig reiser hun for sine sparepenger ind til den store by.

Herinde er hun saa heldig at lære en frk. Hoppensach at kjende — en likesaa velhavende som godhjertet dame, som

En nobel herre.

»Din hvalp.«

I bølgen den blaa.

fatter interesse for den lille vertshuspike og utstyrer hende med en garderobe, som vilde være en verdensdame værdig. Derefter reiser hun med hende ned til badestedet Neubrunnen, hvor hun vet, at grosserer Bech og Poul har tat ophold.

Grosserer Bech, som jo ikke kjender Karen av utseende, blir heftig forelsket i den elegante unge pike, som Karen er blit omskapt til. Han frir endog til hende. Men hun fingerer interesse for hans sør og forlanger som betingelse for at ville ha noget med grossereren at bestille, at han gir Poul lov til at gifte sig med hvem han vil. Den ulykkelige grosserer Bech underskriver intetanende denne forpligtelse. Men Karen og Poul triumferer, og der er tilsidst ikke andet at gjøre for den trivelige grosserer end at giøre gode miner og mundtlig bekræfte den tilladelse, han allerede har git skriftlig.

»Tak skjæbne.«

ONLY A COUNTRY GIRL

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY
THE NORDISK FILMS CO., LTD.,

Exclusive Department

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.
Telephone—Gerrard 6172.

Telegrams—Norfilcom, Ox London

ONLY A COUNTRY GIRL.

A COMEDY-DRAMA.
IN TWO PARTS.

Featuring

Alma Hinding . and . Oscar Stribolt.

YOUNG PHILIP GRANDITER is in love with Dorothy, a sweet and modest waitress at a country inn. She is also beloved by George Maltby, a traveller in the employ of Philip's father, who is a wealthy

merchant. Phillip is aware of the rivalry, and in meeting his sweetheart, tells her to beware of being seen keeping the appointment by Maltby, as he is a treacherous rogue and will make trouble.

But in spite of all their precautions, the spying traveller observes their meeting and follows them. They go for a row on the lake. So does he. But unfortunately for him, his boat capsizes and he falls into the water. Dripping and disgusted, he wades to shore and determines he will be equal with them yet. So he writes a letter to old Granditer saying that it is his painful duty to inform him that his son is carrying on an intrigue with a low country girl. Result : Peremptory telegram to Philip to return home at once.

Of course, he receives a severe parental wigging for his behaviour, and is told that he must prepare to accompany his father to Seawell at once and put the girl out of his mind for ever. Philip obeys the old man in so far as accompanying him to the seaside is concerned, but writes to Dorothy all the same to tell her where he has gone.

Dorothy guesses pretty shrewdly why her beloved Philip has been ordered not to see her. She is a low-born country girl, dowdy and without the good breeding of the town. Very well ; she will make her way to town, get a situation, and learn the manners of the well-to-do. But after a little while she decides she does not like town life, and is on the point of returning to her quiet rural home when she happens to meet Miss Hopson, a rich, middle-

aged lady, who takes a fancy to her and asks her to come home with her and be her companion.

From this moment a new era sets in for Dorothy. Miss Hopson replenishes her wardrobe, and in a very short time makes a fine lady of her. Of course, she learns the girl's secret and makes up her mind to play the good angel to her. "We will go for a holiday to Seawell, too," she announces one day ; and soon the two women are disporting themselves on the esplanade. By chance (or it may have been Miss Hopson's design) they meet old Granditer and his son, and are introduced by a mutual acquaintance. The father (a gay old bird) is attracted to the ladies—especially the young one—and he and Philip find themselves constantly in their society. At first Philip does not recognise his inamorata, but Dorothy soon makes herself known to him—though both keep the secret from old Granditer. Miss Hopson, who sees how the land lies, advises her protege to make a friend of father, and she will manage the rest. Dorothy does this to such effect that Granditer asks her to be his wife. Miss Hopson has been waiting for this moment. She makes out a form of agreement for Dorothy to present to the old man to sign as the only condition on which she will marry him. This is to the effect that he must allow Philip to wed the girl of his choice. Of course, the amorous Granditer falls into the trap and signs the paper in front of all the guests assembled to hear the news of the engagement. Taking advantage of the excitement for a moment, Dorothy goes out, divests herself of her fine clothes and returns in the garb of the little country girl. The father can hardly believe his eyes ; but the son can, and soon he and Dorothy are in each other's arms.

Granditer sees how he has been tricked, but his good humour overcomes his resentment, and he gives the couple his blessing ; while there is every indication that he will soon be happy with Miss Hopson.

Klæder skaber Folk.

Personerne:

Grosserer Bech.....Herr Oscar Stribolt.
Poul, hans Søn.....Herr Arne Weel.
Karen.....Frk. Alma Hinding.
Beermann, Handelsrejsende
for Grosserer Bech.....Herr Frederik Buch.

Grosserer Bechs Søn Poul har under et Landophold lært den lille Kropige Karen at kende og er blevet forelsket i hende. Uheldigvis kommer en af hans Faders Handelsrejsende, den lille grimme Beermann, til den samme Kro. Han ser Karen og tænker paa at gøre sine Hoser grønne hos den Smaa, men han opdager snart, at han bliver distanceret af Chefens Søn. For at klare sig i Konkurrencen sladrer han til Chefen, der øjeblikkeligt kalder Sønnen hjem.

Karen er fortvivlet. Hun forstaaer, at Faderen ser ned paa hende og aldrig vil tillade en Forbindelse mellem hans Søn og den lille Kropige. Hun har jo kun simple Landsbymanerer. Men hun vil være en fin Dame. Hun vil studere til Hovedstadsdame. Følgelig tager hun for sine Sparepenge ind til den store By.

Herinde er hun saa heldig at lære en Frk. Hoppensach at kende - en ligesaa velhavende som godhjertet Dame, der fatter Interesse for den lille Kropige og udstyrer hende med en Garderobe, der vilde være en Verdensdame værdig. Derefter rejser hun med hende ned til Badestedet Neubrunnen, hvor hun ved, at Grosserer Bech og Poul har taget Ophold.

Grosserer Bech, der jo ikke kender Karen af Udseende, bliver saa heftigt forelsket i den elegante unge Pige, som Karen er blevet omskabt til. Han frier endog til hende. Men hun fingerer Interesse for hans Søn og forlanger som Betingelse for at ville have noget med Grossereren at bestille, at han giver Poul Lov til at gifte sig med hvem han vil. Den ulykkelige Grosserer Bech underskriver intetanende denne Forpligtelsen. Men Karen og Poul triumferer, og der er tilsidst ikke andet for den trivelige Grosserer at gøre end at gøre gode Miner og mundtlig bekræfte den Tilladelse, han allerede har givet skriftlig.

Kleider machen Faß

Kleider machen Leute.

Personen:

Klapöttke.....Herr Oscar Stribolt.
Richard, sein Sohn.....Herr Arne Weel.
Liesel.....Frl. Alma Hinding.
Moritz Strippel.....Herr Frederik Buch.

Moritz Strippel, der dicke Geschäftsreisende der Firma Klapöttke & Knusenstein, ist verliebt. Liesel ist auch ein reizendes Wirtstöchterlein, das mit seiner holden Anmut, seinem schelmischen Lächeln ein ganz anderes Schicksal erwarten darf, als es ihr der schmachende Moritz bieten kann. In där Tat hat Strippel einen gefährlichen Rivalen zu fürchten, doppelt gefährlich, weil er schon aus pekuniären Gründen in diesen Falle zum Verzicht gezwungen ist. Richard, der Sohn seines Chefs, hat das kleine Waldröslein entdeckt, und Strippel beobachtet voll Wut, dass es sich gar nicht gegen den kecken Knaben wehrt. Als der Reisende das Liebespärchen bei einer Kahnfahrt im Mondschein beobachtet und dabei selbst ins Wasser fällt, vermag er Neid und Missgunst nicht mehr länger im eigenen Busen zu verschließen. Er meldet Klapöttke senior, dass sein Sohn im Begriffe ist, einem ungebildeten Mädchen, weit unter seinem Stande, den Kopf zu verdrehen und wartet in ruhiger Gewissheit das Resultat seiner Klatschsucht ab. Klapöttke, in seiner Geschäfts- und Familienehre aufs höchste gekränkt, lässt den missratenen Sohn heimkehren und verordnet ihm als Heilmittel einen längeren Aufenthalt in einem eleganten Badeort. Richard muss sich fügen, aber heimlich schüttet er seinen ganzen Kummer Liesel aus. Liesel ist ein tapferes Mädel. Als sie ihres Verlobten todtraurigen Brief gelesen hat, steht ihr Entschluss fest. Sie wird ihr Guthaben auf der Sparkasse opfern, um Richard in Neubrunnen zu besuchen. Noch am gleichen Tage schnürt sie ihr Bündel. Unterwegs hat sie Aufenthalt in der Hauptstadt, und benutzt ihn um sich ein wenig umzuschen. Aber die vielen neuen Eindrücke, die auf sie einstürmen, bedrücken sie. Sie ^pfindet plötzlich, wie verlassen sie doch eigentlich ist und fängt bitterlich an

(Kleider machen Leute)

zu weinen. Die Tränen, die sie vergiesst, werden ihr indessen zum Segen. Frau Hoppensach, eine reiche, wohltätige Dame, lässt sich von dem Mädchen ihre traurige Geschichte erzählen und nimmt sich ihrer an. In der Erkenntnis, dass "Kleider machen Leute", stattet sie das arme Liesel mit einer prächtigen Garderobe aus und reist mit ihr nach Neubrunnen. Frau Hoppensach hat einen förmlichen Schlachtplan ausgeheckt, nach welchem Liesel nun handeln muss. Das Mädchen vom Lande hat sich so verändert, dass selbst Richard sie erst nach mehreren Tagen erkennt, während welcher sein Vater, der Seniorchef der Firma Klapöttke & Knusenstein, bereits heftig Feuer gefangen hat. Liesels vornehme Erscheinung, ihre jugendfrische Schönheit blenden ihn derart, dass er alsbald um ihre Hand anhält. Liesel verspricht auch, die seine zu werden, nur muss er vorerst ein von ihr aufgesetztes Dokument unterschreiben, in welchem er sich verpflichtet, seinem Sohn in der Wahl der Lebensgefährtin nicht im Wege zu stehen, sondern ihn zum Teilhaber in seinem Geschäft zu ernennen. Klapöttke, dem die Heiratspläne Richards plötzlich ganz gleichgültig geworden sind und der in Liesels Kriegslist nur freundliches Mitleid mit dem künftigen Stiefsohn sieht, erfüllt die Bedingung, und der Verlobungstag wird festgesetzt. Als sich die Gäste jedoch um den würdigen Klapöttke versammelt haben, und dieser eben den Mund öffnet, um die grosse Neuigkeit zu verkünden, verschwindet Liesel plötzlich. Draussen legt sie ihre hübschen Kleider ab und kehrt in dem schlichten Röckchen wieder, das sie im Waldhaus getragen hat. "Das ungebildete Mädchen--das weit unter Richards Stande war--ich bin es!"

Was soll Klapöttke dieser Lektion gegenüber, die von so schönen Lippen kam, anders tun--als nachgeben? Er kämpft tapfer die Enttäuschung nieder, die er empfindet, und legt seines Sohnes Hand in die Rechte des Mädchens, das auch sein Herz und seine Achtung erungen hat.

Nordisk Film Company
COPENHAGEN

La belle plume fait le bel oiseau.

Personnages:

Petitgros, négociant	M. Oscar Stribolt
Paul, son fils	M. Arne Weel
Francine	Mlle Alma Hinding
Bidon, voyageur de la maison Pe-	
titgros	M. Frederik Buch

Paul, le fils de négociant Pétitgros, pendant un séjour à la campagne, a fait la connaissance de la petite servante du cabaret et est devenu amoureux d'elle. Malheureusement un des commis-voyageurs de son père, le petit laid Bidon, arrive dans le même cabaret. Il voit Francine et pense à captiver sa bienveillance, mais il découvre bientôt qu'il est distancé par le fils de son patron. Pour arriver à ses fins, il bavarde à ce dernier qui, immédiatement, rappelle son fils.

Francine est désespérée. Elle comprend que le père la regarde de haut et ne permettra jamais une liaison entre son fils et la pauvre petite servante. Elle n'a en effet que de simples manières villageoises. Mais elle veut devenir une dame distinguée. Elle veut prendre modèle sur les belles dames de la capitale. Avec ses économies elle part pour la grande ville.

Là, elle est assez heureuse de faire la connaissance d'une demoiselle Moiseny, personne aussi bonne qu'aisée. Celle-ci s'intéresse à la petite servante et l'équipe d'une garde-robe à rendre jalouse une dame du monde. Puis elle part avec elle pour une ville d'eaux où elle sait que Petitgros et Paul se trouvent.

Le négociant qui ne connaît pas Francine devient si vivement épris de l'élégante jeune fille que Francine est devenue qu'il la demande en mariage. Mais elle feint d'avoir de l'intérêt pour

(La belle plume fait le bel oiseau).

son fils, et met comme condition qu'il donnera à Paul le droit d'épouser celle qu'il choisira. Sans se douter de rien, le pauvre Petitgros souscrit cet engagement. Francine et Paul triomphent. Et finalement il n'y a pas autre chose à faire pour le pauvre négociant que de faire bonne figure et confirmer verbalement la permission qu'il a déjà donnée par écrit.

M. MORIARTY & CO

COLEMAN'S

BIRMINGHAM: BIRMINGHAM
LONDON: LONDON
NEW YORK: NEW YORK
PARIS: PARIS

BIRMINGHAM: BIRMINGHAM
LONDON: LONDON
NEW YORK: NEW YORK
PARIS: PARIS

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

